

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 309

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 65

30 listopada 2022

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/2334 z dnia 29 listopada 2022 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w odniesieniu do monitorowania decyzji w sprawie wiążących informacji i wprowadzenia elastyczności w procedurach wystawiania lub sporządzania dowodów pochodzenia 1

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2022/2335 z dnia 28 listopada 2022 r. zmieniająca decyzję (UE) 2015/2169 w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony 6
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/2336 z dnia 28 listopada 2022 r. w sprawie publikacji wykazu podającego niektóre poziomy emisji CO₂ przypadające na producenta oraz średnie indywidualne poziomy emisji CO₂ wszystkich nowych pojazdów ciężkich zarejestrowanych w Unii na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1242 na okres sprawozdawczy roku 2020 (notyfikowana jako dokument nr C(2022) 8428) ⁽¹⁾ 8

ZALECENIA

- ★ Zalecenie Komisji (UE) 2022/2337 z dnia 28 listopada 2022 r. dotyczące europejskiego wykazu chorób zawodowych 12

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/2334

z dnia 29 listopada 2022 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w odniesieniu do monitorowania decyzji w sprawie wiążących informacji i wprowadzenia elastyczności w procedurach wystawiania lub sporządzania dowodów pochodzenia

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 i 66,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 20 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽²⁾ określono, że jeżeli formalności celne są dopełniane przez posiadacza decyzji wiążącej informacji taryfowej (WIT) lub osobę działającą w imieniu posiadacza decyzji WIT w odniesieniu do towarów objętych decyzją WIT, należy to wskazać w zgłoszeniu celnym przez podanie numeru referencyjnego decyzji WIT. Obowiązek wskazania w zgłoszeniu celnym numeru referencyjnego decyzji w sprawie wiążącej informacji o pochodzeniu jest przewidziany tylko w załączniku B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽³⁾ w postaci uwagi do elementu danych 12 12 001 000.
- (2) Aby umożliwić organom celnym należyte monitorowanie stosowania decyzji w sprawie wiążących informacji o pochodzeniu przez jej posiadacza oraz przestrzeganie obowiązków wynikających z tej decyzji, wymóg wskazania numeru referencyjnego decyzji w zgłoszeniu celnym, określony w art. 20 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, powinien mieć zastosowanie do wszystkich decyzji w sprawie wiążących informacji.
- (3) Podczas pierwszego spotkania technicznego w sprawie przejściowych reguł pochodzenia, które odbyło się w Brukseli w dniu 5 lutego 2020 r., Unia i 20 innych umawiających się stron Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródmorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (konwencja PEM) ⁽⁴⁾ zgodziły się wdrożyć zmienione reguły konwencji PEM ⁽⁵⁾ („przejściowe reguły pochodzenia”) równolegle z regułami konwencji PEM tymczasowo od dnia 1 września 2021 r. do czasu przyjęcia zmienionych reguł konwencji PEM.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 339 z 30.12.2019, s. 1.

- (4) Z dniem 1 września 2021 r. weszło już w życie 13 dwustronnych protokołów w sprawie reguł pochodzenia między Unią a umawiającymi się stronami konwencji PEM, co sprawia, że mają zastosowanie przejściowe reguły ⁽⁶⁾. Proces wdrażania przejściowych reguł z pozostałymi umawiającymi się stronami postępuje i jest on uwarunkowany zakończeniem przez strony procedur przyjęcia.
- (5) Celem przejściowych reguł pochodzenia jest wprowadzenie bardziej elastycznych reguł, aby ułatwić uzyskiwanie przez towary preferencyjnego statusu pochodzenia. Ponieważ przejściowe reguły pochodzenia są zasadniczo bardziej elastyczne niż reguły określone w konwencji PEM, towary spełniające reguły w konwencji PEM mogłyby również kwalifikować się jako pochodzące na podstawie przejściowych reguł pochodzenia, z wyjątkiem niektórych produktów rolnych klasyfikowanych w działach 2, 4–15, 16 (z wyjątkiem przetworzonych produktów rybołówstwa) i 17–24, w przypadku których przejściowe reguły pochodzenia nie są bardziej elastyczne niż reguły pochodzenia określone w konwencji PEM. Należy zatem zmienić art. 61 i 62, aby dać eksporterom z UE możliwość wnioskowania o wystawienie świadectwa przewozowego lub sporządzenia deklaracji pochodzenia na podstawie deklaracji dostawcy sporządzonych w kontekście konwencji PEM.
- (6) Przejściowe reguły pochodzenia mają zastosowanie równoległe z regułami pochodzenia określonymi w konwencji PEM, tworząc dwie odrębne strefy kumulacji. W związku z tym w deklaracji dostawcy należy wskazać ramy prawne stosowane przy określaniu pochodzenia towarów, umożliwiając eksporterowi określenie statusu pochodzenia towarów zgodnie z właściwymi ramami w odniesieniu do tych materiałów, które spełniają oba zbiory reguł pochodzenia.
- (7) Deklarację dostawcy zawartą w załącznikach 22-17 i 22-18 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 stosuje się w odniesieniu do produktów nieposiadających preferencyjnego statusu pochodzenia. Biorąc pod uwagę, że produkty te mogą być wytwarzane wyłącznie z wykorzystaniem materiałów niepochodzących, wypełnienie drugiego punktu deklaracji powinno być opcjonalne. Należy zatem odpowiednio zmienić przypisy 4 i 5 w załączniku 22-17 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 oraz przypisy 5 i 6 w załączniku 22-18.
- (8) Zgodnie z art. 61 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 dostawcy mogą dostarczyć deklaracje w każdej chwili, nawet po dostarczeniu towarów, a zgodnie z art. 62 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia długoterminowe deklaracje dostawcy sporządza się dla przesyłek wysyłanych w okresie, który nie może być dłuższy niż 12 miesięcy przed datą wystawienia długoterminowej deklaracji dostawcy lub dłuższy niż sześć miesięcy po tej dacie. W celu stosowania deklaracji dostawcy wydanych przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego w odniesieniu do zapasów materiałów utworzonych po dniu 1 września 2021 r. niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia 1 września 2021 r., tj. od dnia wejścia w życie przejściowych reguł pochodzenia między Unią a kilkoma umawiającymi się stronami konwencji PEM.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

Monitorowanie decyzji w sprawie wiążących informacji

⁽⁶⁾ Dz.U. C 202 z 19.5.2022, s. 1.

(art. 23 ust. 5 kodeksu)

Jeżeli formalności celne są dopełniane przez posiadacza lub osobę działającą w imieniu posiadacza decyzji w sprawie wiążącej informacji w odniesieniu do towarów objętych tą decyzją, wskazuje się to w zgłoszeniu celnym przez podanie numeru referencyjnego decyzji.”;

2) w art. 61 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W handlu między umawiającymi się stronami Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (*) („konwencja PEM”), w przypadku gdy zastosowanie mają dwa zbiory lub więcej zbiorów reguł pochodzenia, preferencyjne pochodzenie towarów może zostać określone zgodnie z jednym zbiorem lub większą liczbą zbiorów reguł pochodzenia.

Dostawcy określają ramy prawne stosowane do ustalenia pochodzenia towarów. Jeżeli takie ramy prawne nie są określone, domyślnie uznaje się, że deklaracja dostawcy stwierdza, że do ustalenia pochodzenia towarów została wykorzystana konwencja PEM.

1b. Do celów handlu między umawiającymi się stronami Konwencji PEM eksporter może wykorzystywać deklaracje dostawcy jako dokumenty uzupełniające w celu wnioskowania o wystawienie świadectwa przewozowego lub sporządzenia deklaracji pochodzenia zgodnie z przejściowymi regułami pochodzenia (**) mającymi zastosowanie równoległe z regułami pochodzenia określonymi w Konwencji PEM, gdy:

- a) deklaracje dostawcy określają status pochodzenia zgodnie z regułami pochodzenia określonymi w konwencji PEM w odniesieniu do produktów klasyfikowanych w działach 1, 3 i 16 (w przypadku przetworzonych produktów rybactwa) oraz 25–97 systemu zharmonizowanego; oraz
- b) nie stosuje się kumulacji z umawiającymi się stronami konwencji PEM, które stosują wyłącznie konwencję PEM.

Eksporter podejmuje wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby spełnione były warunki wystawiania lub sporządzania dowodu pochodzenia zgodnie z określonym zbiorem reguł pochodzenia.

(*) Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 1.

(**) Przejściowe reguły pochodzenia to zmienione reguły konwencji PEM (Dz.U. L 339 z 30.12.2019, s. 1) mające zastosowanie równoległe z obecnymi regułami konwencji PEM tymczasowo do czasu przyjęcia zmienionych reguł konwencji PEM.”;

3) w art. 62 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W handlu między umawiającymi się stronami konwencji PEM, w przypadku gdy zastosowanie mają dwa zbiory lub więcej zbiorów reguł pochodzenia, preferencyjne pochodzenie towarów może zostać określone zgodnie z jednym zbiorem lub większą liczbą zbiorów reguł pochodzenia.

Dostawcy określają ramy prawne stosowane do ustalenia pochodzenia towarów. Jeżeli takie ramy prawne nie są określone, domyślnie uznaje się, że deklaracja dostawcy stwierdza, że do ustalenia pochodzenia towarów została wykorzystana konwencja PEM.

1b. Do celów handlu między umawiającymi się stronami Konwencji PEM eksporter może wykorzystywać deklaracje dostawcy jako dokumenty uzupełniające w celu wnioskowania o wystawienie świadectwa przewozowego lub sporządzenia deklaracji pochodzenia zgodnie z przejściowymi regułami pochodzenia mającymi zastosowanie równoległe z konwencją PEM, gdy:

- a) deklaracje dostawcy określają status pochodzenia zgodnie z regułami pochodzenia określonymi w konwencji PEM w odniesieniu do produktów klasyfikowanych w działach 1, 3 i 16 (w przypadku przetworzonych produktów rybactwa) oraz 25–97 systemu zharmonizowanego; oraz
- b) nie stosuje się kumulacji z umawiającymi się stronami konwencji PEM, które stosują wyłącznie konwencję PEM.

Eksporter podejmuje wszelkie niezbędne kroki w celu dopilnowania, aby spełnione były warunki wystawiania lub sporządzania dowodu pochodzenia zgodnie z określonym zbiorem reguł pochodzenia.”;

4) w załączniku 22-15 przypis 3 otrzymuje brzmienie:

„(3) Odpowiednie państwo, grupa państw lub terytorium. Jeżeli preferencyjne pochodzenie produktu z państwa, grupy państw lub terytorium może zostać nabyte zgodnie z więcej niż jedną regułą pochodzenia, dostawcy określają ramy prawne stosowane do ustalenia pochodzenia towarów (mianowicie konwencję PEM lub przejściowe reguły pochodzenia).

W przypadku gdy państwo, grupa państw lub terytorium jest umawiającą się stroną konwencji PEM i jeżeli ramy prawne nie są określone, domyślnie uznaje się, że deklaracja dostawcy stwierdza, że konwencja PEM została wykorzystana do ustalenia pochodzenia towarów.”;

5) w załączniku 22-16 przypis 5 otrzymuje brzmienie:

„(5) Odpowiednie państwo, grupa państw lub terytorium. Jeżeli preferencyjne pochodzenie produktu z państwa, grupy państw lub terytorium może zostać nabyte zgodnie z więcej niż jedną regułą pochodzenia, dostawcy określają ramy prawne stosowane do ustalenia pochodzenia towarów (mianowicie konwencję PEM lub przejściowe reguły pochodzenia).

W przypadku gdy państwo, grupa państw lub terytorium jest umawiającą się stroną konwencji PEM i jeżeli ramy prawne nie są określone, domyślnie uznaje się, że deklaracja dostawcy stwierdza, że konwencja PEM została wykorzystana do ustalenia pochodzenia towarów.”;

6) w załączniku 22-17 przypis 4 otrzymuje brzmienie:

„(4) Należy wypełnić tylko w stosownym przypadku. Unia, państwo, grupa państw lub terytorium, z którego pochodzą materiały.”;

7) w załączniku 22-17 przypis 5 otrzymuje brzmienie:

„(5) Należy wypełnić tylko w stosownym przypadku. Odpowiednie państwo, grupa państw lub terytorium. Jeżeli preferencyjne pochodzenie produktu z państwa, grupy państw lub terytorium może zostać nabyte zgodnie z więcej niż jedną regułą pochodzenia, dostawcy określają ramy prawne stosowane do ustalenia pochodzenia towarów (mianowicie konwencję PEM lub przejściowe reguły pochodzenia).

W przypadku gdy państwo, grupa państw lub terytorium jest umawiającą się stroną konwencji PEM i jeżeli ramy prawne nie są określone, domyślnie uznaje się, że deklaracja dostawcy odnosi się do konwencji PEM i została wykorzystana do ustalenia pochodzenia towarów.”;

8) w załączniku 22-18 przypis 5 otrzymuje brzmienie:

„(5) Należy wypełnić tylko w stosownym przypadku. Unia, państwo, grupa państw lub terytorium, z którego pochodzą materiały.”;

9) w załączniku 22-18 przypis 6 otrzymuje brzmienie:

„(6) Należy wypełnić tylko w stosownym przypadku. Odpowiednie państwo, grupa państw lub terytorium. Jeżeli preferencyjne pochodzenie produktu z państwa, grupy państw lub terytorium może zostać nabyte zgodnie z więcej niż jedną regułą pochodzenia, dostawcy określają ramy prawne stosowane do ustalenia pochodzenia towarów (mianowicie konwencję PEM lub przejściowe reguły pochodzenia).

W przypadku gdy państwo, grupa państw lub terytorium jest umawiającą się stroną konwencji PEM i jeżeli ramy prawne nie są określone, domyślnie uznaje się, że deklaracja dostawcy stwierdza, że konwencja PEM została wykorzystana do ustalenia pochodzenia towarów.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 2–9 stosuje się od dnia 1 września 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2022/2335

z dnia 28 listopada 2022 r.

zmieniająca decyzję (UE) 2015/2169 w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91, art. 100 ust. 2, art. 167 ust. 3 i art. 207 w związku z jego art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 października 2015 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2015/2169 ⁽¹⁾ w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony.
- (2) Protokół w sprawie współpracy kulturalnej (zwany dalej „Protokołem”) ⁽²⁾, załączony do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony ⁽³⁾, (zwanej dalej „Umową”) określa ramy współpracy Stron w celu ułatwienia wymiany w zakresie działalności kulturalnej, dóbr kultury i usług kulturalnych, w tym w sektorze audiowizualnym.
- (3) Protokół zawiera postanowienia odnoszące się do uprawnienia do korzystania z odpowiednich systemów Stron Umowy odnoszącego się do koprodukcji audiowizualnych.
- (4) Na podstawie art. 5 ust. 8 lit. b) Protokołu po wstępnym okresie trzech lat obowiązywanie tego uprawnienia będzie przedłużane na kolejne okresy tej samej długości, o ile Strona nie wypowie uprawnienia w drodze pisemnego zawiadomienia na co najmniej trzy miesiące przed upływem pierwotnego lub kolejnego okresu.
- (5) Zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2015/2169 Komisja ma przekazać Republice Korei zawiadomienie o zamiarze nieprzedłużania przez Unię okresu obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji, chyba że Rada, na wniosek Komisji, w terminie czterech miesięcy przed końcem okresu obowiązywania uprawnienia jednomyślnie zgodzi się na jego utrzymanie.
- (6) W wyroku z dnia 1 marca 2022 r. w sprawie C-275/20 Komisja przeciwko Radzie ⁽⁴⁾ Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że procedura ustanowiona w art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2015/2169 jest niezgodna z art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w zakresie, w jakim wymaga od Rady podjęcia decyzji jednomyślnie. Na potrzeby przyjęcia decyzji takich jak przewidziana w art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2015/2169 mającą zastosowanie zasadą głosowania powinna być zasada określona w art. 218 ust. 8 akapit pierwszy TFUE, a mianowicie podejmowanie decyzji w Radzie kwalifikowaną większością głosów.
- (7) W związku z tym należy znieść wymóg jednomyślnego stanowienia przez Radę w celu podjęcia decyzji w sprawie dalszego obowiązywania uprawnienia.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/2169 z dnia 1 października 2015 r. w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony (Dz.U. L 307 z 25.11.2015, s. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 1418.

⁽³⁾ Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 6.

⁽⁴⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 1 marca 2022 r., Komisja przeciwko Radzie, C-275/20, ECLI:EU:C:2022:142.

- (8) Zgodnie z art. 266 TFUE w celu niezwłocznego wykonania wyroku niniejsza decyzja powinna wejść w życie z dniem jej przyjęcia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2015/2169 uchyla się zdanie trzecie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2022 r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący
V. BALAŠ*

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/2336**z dnia 28 listopada 2022 r.**

w sprawie publikacji wykazu podającego niektóre poziomy emisji CO₂ przypadające na producenta oraz średnie indywidualne poziomy emisji CO₂ wszystkich nowych pojazdów ciężkich zarejestrowanych w Unii na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1242 na okres sprawozdawczy roku 2020

(notyfikowana jako dokument nr C(2022) 8428)

(Jedynie teksty w języku angielskim, francuskim, niderlandzkim, niemieckim, szwedzkim i włoskim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1242 z dnia 20 czerwca 2019 r. określające normy emisji CO₂ dla nowych pojazdów ciężkich oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 i (UE) 2018/956 oraz dyrektywę Rady 96/53/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b), d) i f),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Średni indywidualny poziom emisji CO₂ producenta należy określić na podstawie danych zgłoszonych przez państwa członkowskie i producentów na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/956 ⁽²⁾ w odniesieniu do pojazdów tego producenta.
- (2) Średni indywidualny poziom emisji CO₂ wszystkich nowych pojazdów ciężkich zarejestrowanych w Unii powinien opierać się na danych zgłoszonych w odniesieniu do pojazdów wszystkich producentów.
- (3) Wskaźnik emisji zerowej i niskiej dla każdego producenta należy określić z uwzględnieniem zgłoszonych w ten sposób bezemisyjnych i niskoemisyjnych pojazdów ciężkich.
- (4) Ścieżkę redukcji emisji CO₂ oraz jednostki emisji przypadające na producenta należy określić na podstawie liczby zgłoszonych w ten sposób nowych pojazdów ciężkich z wyłączeniem pojazdów specjalistycznych.
- (5) Dane przedstawione w załączniku do niniejszej decyzji opierają się na danych dostępnych Komisji w dniu 1 sierpnia 2022 r.
- (6) Jeżeli Komisja otrzyma dodatkowe dane, które mogłyby mieć wpływ na wyniki tych obliczeń, może być zmuszona do zaktualizowania danych opublikowanych w niniejszym dokumencie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 202.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/956 z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do emisji CO₂ z nowych pojazdów ciężkich i zużycia paliwa przez takie pojazdy (Dz.U. L 173 z 9.7.2018, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Średni indywidualny poziom emisji CO₂ producenta

Średni indywidualny poziom emisji CO₂ producenta, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1242, w okresie sprawozdawczym roku 2020 podano w drugiej kolumnie tabeli w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wskaźnik emisji zerowej i niskiej na producenta

Wskaźnik emisji zerowej i niskiej na producenta, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1242, w okresie sprawozdawczym roku 2020 podano w trzeciej kolumnie tabeli w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Ścieżka redukcji emisji CO₂ oraz jednostki emisji przypadające na producenta

Ścieżkę redukcji emisji CO₂ oraz jednostki emisji przypadające na producenta, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2019/1242, w okresie sprawozdawczym roku 2020 podano odpowiednio w czwartej i piątej kolumnie tabeli w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Średni indywidualny poziom emisji CO₂ wszystkich nowych pojazdów ciężkich

Średni indywidualny poziom emisji CO₂ wszystkich nowych pojazdów ciężkich zarejestrowanych w Unii w okresie sprawozdawczym roku 2020, obliczony za pomocą wzoru z pkt 2.7 załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/1242, z uwzględnieniem nowych pojazdów ciężkich wszystkich producentów, wynosi: 52,46 g/tkm.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do następujących producentów:

- 1) DAIMLER TRUCK AG Mercedesstr.
Mercedesstr. 120
70372 Stuttgart
Niemcy
- 2) DAF NV
P.O. box 90065
5602 PT Eindhoven
Niderlandy
- 3) Ford Otomotiv Sanayi AS
Akpınar Mah. Hasan Basri Cad No 2
34885 Sancaktepe Istanbul
Turcja

- 4) Iveco Magirus-AG
Nicolaus-Otto-Straße 27
89079 Ulm
Niemcy
- 5) IVECO SPA
Via Puglia 35
10156 Torino
Włochy
- 6) MAN TRUCK AND BUS SE
Dachauer Str 667
80995 Munich
Niemcy
- 7) RENAULT TRUCK SA
99 Route de Lyon
69802 Saint Priest
Francja
- 8) SCANIA CV AB
Vagnmakarvagen 1
15187 Södertälje
Szwecja
- 9) VOLVO TRUCK CORPORATION
Herkulesgatan 75
40508 Göteborg
Szwecja.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2022 r.

W imieniu Komisji
Frans TIMMERMANS
Wiceprzewodniczący wykonawczy

ZAŁĄCZNIK

Wszystkie wpisy odnoszą się do okresu sprawozdawczego roku 2020 zgodnie z definicją w art. 3 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2019/1242.

Producent	Średni indywidualny poziom emisji CO ₂ , o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1242, w g/tkm	Wskaźnik emisji zerowej i niskiej, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1242	Ścieżka redukcji emisji CO ₂ , o której mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2019/1242, w g/tkm	Jednostki emisji, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2019/1242, w g/tkm
DAIMLER TRUCK AG	52,65	0,999	51,35	-
DAF NV	55,05	1,000	54,21	-
Iveco Magirus-AG	54,81	1,000	52,01	-
IVECO SPA	33,00	0,998	29,69	-
Ford Otomotiv Sanayi AS	55,09	1,000	51,28	-
MAN TRUCK AND BUS SE	50,79	0,998	50,83	1 011
RENAULT TRUCK SA	50,61	0,998	48,67	-
SCANIA CV AB	50,23	1,000	51,86	49 534
VOLVO TRUCK CORPORATION	53,53	0,999	52,79	-

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2022/2337

z dnia 28 listopada 2022 r.

dotyczące europejskiego wykazu chorób zawodowych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W zaleceniu Komisji 2003/670/WE z dnia 19 września 2003 r. dotyczącym europejskiego wykazu chorób zawodowych ⁽¹⁾ Komisja zaleciła państwom członkowskim wdrożenie szeregu środków mających na celu aktualizację i udoskonalenie różnych aspektów ich polityk w dziedzinie chorób zawodowych. Środki te dotyczą uznawania chorób zawodowych, przyznawania odszkodowań i profilaktyki chorób, ustalania krajowych celów w zakresie ograniczania ich występowania, zgłaszania i rejestrowania tego typu chorób, gromadzenia danych dotyczących ich epidemiologii, propagowania badań w dziedzinie dolegliwości związanych z działalnością zawodową, poprawy diagnostyki chorób zawodowych, rozpowszechniania danych statystycznych i epidemiologicznych oraz propagowania aktywnej roli krajowych systemów zdrowia publicznego i opieki zdrowotnej w profilaktyce chorób zawodowych.
- (2) Pandemia COVID-19 spowodowała od początku 2020 r. poważne zakłócenia we wszystkich branżach przemysłowych i usługowych we wszystkich państwach członkowskich oraz wpłynęła na zdrowie i bezpieczeństwo pracowników w całej Unii Europejskiej (UE). Sytuacja epidemiologiczna w UE związana z COVID-19 jest obecnie lepsza, głównie dzięki dużej dostępności szczepionek, ale nadal stanowi wyzwanie, zwłaszcza w związku z ewentualnymi nowymi falami COVID-19 i pojawieniem się wariantów wirusa SARS-CoV-2, a także przypadkami przewlekłego COVID-19.
- (3) W tym kontekście, oprócz innych działań, w komunikacie „Strategiczne ramy UE dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2021–2027 – Bezpieczeństwo i higiena pracy w zmieniającym się świecie pracy” ⁽²⁾ („unijne ramy strategiczne”) Komisja zapowiedziała aktualizację zalecenia Komisji 2003/670/WE w celu uwzględnienia COVID-19, aby zachęcić do uznania COVID-19 za chorobę zawodową przez państwa członkowskie i do zbliżania ich polityk.
- (4) Po przyjęciu unijnych ram strategicznych Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy (ACSH) powołał specjalną grupę roboczą mającą za zadanie przygotowanie projektu opinii do przyjęcia przez ACSH w sprawie aktualizacji zalecenia 2003/670/WE w celu uwzględnienia COVID-19. 18 maja 2022 r. ACSH przyjął tę opinię i zalecił w niej włączenie COVID-19 do załącznika I do zalecenia 2003/670/WE przez dodanie nowej pozycji – nr 408 – odnoszącej się do COVID-19 spowodowanego pracą w dziedzinie zapobiegania chorobom, w sektorze opieki zdrowotnej i społecznej oraz pomocy domowej lub, w kontekście pandemii, w sektorach, w których występuje ognisko epidemiczne w ramach działalności wiążącej się z udokumentowanym ryzykiem zakażenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 238 z 25.9.2003, s. 28.

⁽²⁾ COM(2021) 323 final.

- (5) W niniejszym zaleceniu uwzględniono opinię Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy i włączono COVID-19 do załącznika I do zalecenia. Termin „opieka zdrowotna i społeczna” należy rozumieć jako odnoszący się do działalności gospodarczej ujętej w sekcji Q klasyfikacji statystycznej NACE Rev. 2 ⁽³⁾. W odniesieniu do działalności gospodarczej innej niż działalność ujęta w sekcji Q klasyfikacji statystycznej NACE Rev. 2 wymienione warunki, tj. istnienie „kontekstu pandemii” oraz istnienie „ogniska epidemicznego w ramach działalności wiążącej się z udokumentowanym ryzykiem zakażenia”, należy rozumieć jako warunki wymienione łącznie. W tym względzie „kontekst pandemii” należy rozumieć jako sytuację, w której właściwe organy międzynarodowe, takie jak Światowa Organizacja Zdrowia (WHO), uznają wystąpienie danej choroby za pandemię. „Ognisko epidemiczne” w rozumieniu nowego przepisu zalecenia powinno zostać zdefiniowane przez państwa członkowskie zgodnie z ich prawem krajowym lub praktyką krajową. „Udokumentowane” ryzyko zakażenia występuje w ramach działalności, w przypadku której, zgodnie z prawem krajowym lub praktyką krajową, ustalono związek przyczynowy między pracą w tym sektorze działalności a zwiększonym narażeniem na SARS-CoV-2.
- (6) Zgodnie z zasadą pomocniczości oraz w świetle odpowiednich kompetencji UE i państw członkowskich w dziedzinie zdrowia publicznego i polityki społecznej na mocy Traktatów określenie środków ochrony zdrowia publicznego, które należy przedsięwziąć w kontekście pandemii, w tym środków mających zastosowanie do miejsc pracy i przedsięwzięć, a także stwierdzenie wystąpienia ogniska epidemicznego w ramach działalności, w przypadku której występuje udokumentowane ryzyko zakażenia, powinno należeć do państw członkowskich działających w pełnej zgodności z prawem UE, w tym z przepisami UE dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy. W tym kontekście należy w szczególności uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia i uchylające decyzję nr 1082/2013/UE (2020/0322(COD)) ⁽⁴⁾.
- (7) Ze sprawozdania Eurostatu z 2021 r. pt. „Możliwość uznania COVID-19 za chorobę o pochodzeniu zawodowym na szczeblu krajowym w państwach UE i EFTA” ⁽⁵⁾ wynika, że większość państw członkowskich uznaje COVID-19 za chorobę zawodową lub za wypadek przy pracy, zgodnie z warunkami określonymi na szczeblu krajowym.
- (8) Mimo że uznawanie konkretnych chorób za choroby zawodowe jest ściśle związane z koncepcją systemów zabezpieczenia społecznego, która należy do kompetencji państw członkowskich, Komisja zachęca państwa członkowskie do uznawania chorób zawodowych wymienionych w europejskim wykazie chorób zawodowych. Jak stwierdzono w unijnych ramach strategicznych, nadal istnieje potrzeba zwiększenia nacisku na choroby zawodowe. Zgodnie z ogólnymi zasadami profilaktyki, które stanowią podstawę dyrektywy ramowej z 1989 r. w sprawie bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy ⁽⁶⁾ oraz powiązanych dyrektyw dotyczących tej kwestii, niniejsze zalecenie powinno być głównym instrumentem profilaktyki chorób zawodowych na szczeblu UE. Ponadto ważne jest również wspieranie pracowników zakażonych, zwłaszcza COVID-19, oraz rodzin, które straciły członków rodziny z powodu narażenia zawodowego.
- (9) Zgodnie z unijnymi ramami strategicznymi należy wezwać państwa członkowskie do aktywnego angażowania wszystkich podmiotów, w szczególności partnerów społecznych, w opracowywanie środków na rzecz skutecznej profilaktyki chorób zawodowych.
- (10) Unijne ramy strategiczne odnoszą się do potrzeby wzmocnienia bazy dowodowej stanowiącej podstawę przepisów i polityki, a także potrzeby badań i gromadzenia danych, zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym, jako warunku wstępnego zapobiegania chorobom i wypadkom związanym z pracą. Współpraca i wymiana informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk ma kluczowe znaczenie dla poprawy analizy i profilaktyki w całej UE.
- (11) Zalecenie dla państw członkowskich dotyczące przekazywania Komisji i udostępniania zainteresowanym stronom danych statystycznych i epidemiologicznych dotyczących chorób zawodowych uznanych na szczeblu krajowym pozostaje aktualne ze względu na rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1338/2008 ⁽⁷⁾, a także w świetle osiągnięć w ramach prac pilotażowych nad europejskimi statystykami chorób zawodowych.

⁽³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/5902521/KS-RA-07-015-EN.PDF>

⁽⁴⁾ Dotychczas nieopublikowane w Dz.U.

⁽⁵⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/7870049/13464590/KS-FT-21-005-EN-N.pdf/d960b3ee-7308-4fe7-125c-f852dd02a7c7?t=1632924169533>

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183 z 29.6.1989, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1338/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie statystyk Wspólnoty w zakresie zdrowia publicznego oraz zdrowia i bezpieczeństwa w pracy (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 70).

- (12) Rola Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy, ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/126 ⁽⁹⁾, polega m.in. na dostarczaniu instytucjom i organom Unii oraz państwom członkowskim obiektywnych dostępnych informacji technicznych, naukowych i gospodarczych oraz wiedzy fachowej, których potrzebują do opracowywania i wdrażania rozsądnej i skutecznej polityki mającej zapewniać bezpieczeństwo pracownikom i chronić ich zdrowie, a także na gromadzeniu, analizowaniu i rozpowszechnianiu informacji technicznych, naukowych i gospodarczych w państwach członkowskich. W związku z tym Agencja powinna również odgrywać ważną rolę w wymianie informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk w zakresie profilaktyki chorób zawodowych.
- (13) Krajowe systemy zdrowia publicznego i opieki zdrowotnej mogą odegrać ważną rolę w poprawie profilaktyki chorób zawodowych, na przykład przez podnoszenie świadomości wśród personelu medycznego w celu zwiększenia jego wiedzy i poprawy diagnostyki tych chorób.
- (14) W świetle powyższych rozważań oraz biorąc pod uwagę, z jednej strony, fakt, że włączenie COVID-19 do załącznika I do niniejszego zalecenia jest pilne, zwłaszcza w świetle ewentualnych nowych fal COVID-19 i pojawienia się wariantów wirusa SARS-CoV-2, a z drugiej strony – fakt, że zalecenie 2003/670/WE pozostaje w dużej mierze istotne i adekwatne do zakładanych celów, w niniejszym zaleceniu należy włączyć COVID-19 do załącznika I powtórzyć treść zalecenia 2003/670/WE, bez uszczerbku dla dalszych aktualizacji tego zalecenia na późniejszym etapie,

ZALECA:

Artykuł 1

Bez uszczerbku dla korzystniejszych krajowych przepisów ustawowych lub wykonawczych zaleca się, aby państwa członkowskie:

- 1) jak najszybciej włączyły do swoich przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych dotyczących naukowo uznanych chorób zawodowych uprawniających do odszkodowania i podlegających środkom zapobiegawczym europejski wykaz chorób zawodowych przedstawiony w załączniku I;
- 2) przedsięwzięły wprowadzenie do swoich przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych prawa pracowników do odszkodowania w związku z chorobami zawodowymi, jeżeli cierpią na dolegliwość, która nie jest wymieniona w załączniku I, ale której pochodzenie i charakter zawodowy można udowodnić, w szczególności jeżeli dolegliwość ta jest wymieniona w załączniku II;
- 3) opracowały i usprawniły środki profilaktyczne w odniesieniu do chorób zawodowych wymienionych w wykazie europejskim w załączniku I, aktywnie angażując wszystkie podmioty oraz, w stosownych przypadkach, dzieląc się informacjami, doświadczeniami i najlepszymi praktykami za pośrednictwem Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejsu Pracy;
- 4) opracowały określone ilościowo cele krajowe w celu zmniejszenia występowania uznanych chorób zawodowych, w szczególności tych ujętych w wykazie europejskim w załączniku I;
- 5) zapewniały zgłaszanie wszystkich przypadków chorób zawodowych oraz stopniowe zwiększanie zgodności swoich statystyk dotyczących chorób zawodowych z wykazem europejskim zawartym w załączniku I, zgodnie z pracami prowadzonymi nad systemem harmonizacji europejskich statystyk dotyczących chorób zawodowych, tak aby informacje na temat czynników powodujących chorobę, diagnozy i płci pacjenta były dostępne w odniesieniu do każdego przypadku choroby zawodowej;
- 6) wprowadziły system gromadzenia informacji lub danych dotyczących epidemiologii chorób wymienionych w załączniku II oraz wszelkich innych chorób o charakterze zawodowym;
- 7) wspierały badania w dziedzinie dolegliwości związanych z działalnością zawodową, w szczególności w zakresie dolegliwości wymienionych w załączniku II oraz zaburzeń o charakterze psychospołecznym związanych z pracą;
- 8) zapewniały szerokie rozpowszechnianie dokumentów pomagających w diagnozowaniu chorób zawodowych zawartych w ich krajowych wykazach, uwzględniając w szczególności noty informacyjne dotyczące diagnostyki chorób zawodowych publikowane przez Komisję;

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/126 z dnia 16 stycznia 2019 r. ustanawiające Europejską Agencję Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2062/94 (Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 58).

- 9) przekazywały Komisji i udostępniały zainteresowanym stronom dane statystyczne i epidemiologiczne dotyczące chorób zawodowych uznawanych na szczeblu krajowym, w szczególności za pośrednictwem sieci informacyjnej utworzonej przez Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy;
- 10) propagowały aktywną rolę krajowych systemów opieki zdrowotnej w profilaktyce chorób zawodowych, zwłaszcza przez podnoszenie świadomości wśród personelu medycznego w celu zwiększania jego wiedzy i poprawy diagnostyki tych chorób.

Artykuł 2

Państwa członkowskie same określają kryteria uznawania poszczególnych chorób za choroby zawodowe zgodnie z obowiązującymi krajowymi przepisami lub praktykami.

Artykuł 3

Niniejsze zalecenie zastępuje zalecenie 2003/670/WE.

Artykuł 4

Państwa członkowskie są proszone o poinformowanie Komisji, do 31 grudnia 2023 r., o środkach wprowadzonych lub planowanych w odpowiedzi na nową pozycję – nr 408 – w niniejszym zaleceniu. Państwa członkowskie są proszone o informowanie Komisji o każdym przypadku wprowadzenia nowych środków w związku z wdrożeniem niniejszego zalecenia.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2022 r.

W imieniu Komisji
Nicolas SCHMIT
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Europejski wykaz chorób zawodowych

Choroby wymienione w niniejszym wykazie muszą być bezpośrednio związane z wykonywaniem danej pracy. Komisja określi kryteria uznawania poszczególnych chorób zawodowych wymienionych poniżej:

1. Choroby spowodowane przez następujące czynniki chemiczne:

- 100 Akrylonitryl
- 101 Arsen lub jego związki
- 102 Beryl lub jego związki
- 103.01 Tlenek węgla
- 103.02 Chlorek karbonylu
- 104.01 Kwas cyjanowodorowy
- 104.02 Cyjanki i ich związki
- 104.03 Izocyjaniany
- 105 Kadm lub jego związki
- 106 Chrom lub jego związki
- 107 Rtęć lub jej związki
- 108 Mangan lub jego związki
- 109.01 Kwas azotowy
- 109.02 Tlenki azotu
- 109.03 Amoniak
- 110 Nikiel lub jego związki
- 111 Fosfor lub jego związki
- 112 Ołów lub jego związki
- 113.01 Tlenki siarki
- 113.02 Kwas siarkowy
- 113.03 Disiarczek węgla
- 114 Wanad lub jego związki
- 115.01 Chlor
- 115.02 Brom
- 115.04 Jod
- 115.05 Fluor lub jego związki
- 116 Alifatyczne lub alicykliczne węglowodory pochodzące od solwentnafty lub benzyny
- 117 Fluorowcowane pochodne węglowodorów alifatycznych lub alicyklicznych
- 118 Butanol, metanol i izopropanol
- 119 Glikol etylenowy, glikol dietylenowy, 1,4-butanodiol i nitrowane pochodne glikoli i glicerolu
- 120 Eter dimetylowy, eter dietylowy, eter izopropylowy, eter winylowy, eter dichloroizopropylowy, gwajakol, eter dimetylowy i eter dietylowy glikolu etylenowego
- 121 Aceton, chloroaceton, bromoaceton, heksafluoroaceton, butanon, keton metylowo-n-butyłowy, keton metylowo-izobutyłowy, alkohol diacetonowy, tlenek mezytylu, 2-metylocykloheksanon
- 122 Estry fosforanowe

- 123 Kwasy organiczne
- 124 Formaldehyd
- 125 Nitrowane pochodne alifatyczne
- 126.01 Benzen lub jego odpowiedniki (odpowiedniki benzenu definiuje się za pomocą wzoru: C_nH_{2n-6})
- 126.02 Naftalen lub jego odpowiedniki (odpowiedniki naftalenu definiuje się za pomocą wzoru: C_nH_{2n-12})
- 126.03 Winylobenzen i diwinylobenzen
- 127 Fluorowcowane pochodne węglowodorów aromatycznych
- 128.01 Fenole lub ich odpowiedniki lub ich pochodne fluorowcowane
- 128.02 Naftole lub ich odpowiedniki lub ich pochodne fluorowcowane
- 128.03 Fluorowcowane pochodne tlenków alkiloarylowych
- 128.04 Fluorowcowane pochodne sulfonianów alkiloarylowych
- 128.05 Benzochinony
- 129.01 Aminy aromatyczne lub hydrazyny aromatyczne lub ich pochodne fluorowcowane, fenolowe, nitryfikowane, nitrowane lub sulfonowane
- 129.02 Aminy alifatyczne i ich pochodne fluorowcowane
- 130.01 Nitrowane pochodne węglowodorów aromatycznych
- 130.02 Nitrowane pochodne fenolów lub ich odpowiedniki
- 131 Antymon i jego pochodne
- 132 Estry kwasu azotowego
- 133 Siarkowodór
- 135 Encefalopatie spowodowane rozpuszczalnikami organicznymi nieujęte pod innymi pozycjami
- 136 Polineuropatie spowodowane rozpuszczalnikami organicznymi nieujęte pod innymi pozycjami

2. Choroby skóry spowodowane przez substancje i czynniki nieujęte pod innymi pozycjami

- 201 Choroby skóry i nowotwory skóry spowodowane przez następujące substancje:
 - 201.01 Sadza
 - 201.03 Smoła
 - 201.02 Asfalt
 - 201.04 Pak
 - 201.05 Antracen lub jego związki
 - 201.06 Oleje mineralne i pozostałe oleje
 - 201.07 Surowa parafina
 - 201.08 Karbazol lub jego związki
 - 201.09 Produkty uboczne destylacji węgla
- 202 Zawodowe dolegliwości skórne spowodowane przez uznane naukowo substancje wywołujące alergie lub drażniące nieujęte pod innymi pozycjami

3. Choroby spowodowane przez wdychanie substancji i czynników nieujęte pod innymi pozycjami

- 301 Choroby i nowotwory układu oddechowego
 - 301.11 Pylica krzemowa
 - 301.12 Pylica krzemowa w połączeniu z gruźlicą płucną
 - 301.21 Azbestoza

- 301.22 Międzybłoniak opłucnej spowodowany wdychaniem pyłu azbestowego
- 301.31 Pylice płuc wywołane przez pyły krzemianów
- 302 Komplikacja azbestozy w postaci raka oskrzeli
- 303 Dolegliwości oskrzelowo-płucne wywołane przez pyły ze spiekanych metali
- 304.01 Alergiczne zapalenie pęcherzyków płucnych
- 304.02 Choroby płuc spowodowane wdychaniem pyłów i włókien z bawełny, lnu, konopi, juty, sizalu i wytłoczn z trzciny cukrowej
- 304.04 Dolegliwości oddechowe spowodowane wdychaniem pyłu z kobaltu, cyny, baru i grafitu
- 304.05 Syderoza
- 305.01 Choroby nowotworowe górnych dróg oddechowych spowodowane pyłem drzewnym
- 304.06 Astmy alergiczne wywołane przez wdychanie substancji konsekwentnie uznawanych za powodujące alergię i nieodłącznie związane z rodzajem pracy
- 304.07 Alergiczne nieżyty nosa wywołane przez wdychanie substancji konsekwentnie uznawanych za powodujące alergię i nieodłącznie związane z rodzajem pracy
- 306 Zwłóknienia opłucnej z ograniczeniami oddechowymi, spowodowane azbestem
- 307 Przewlekłe obturacyjne zapalenie oskrzeli lub rozedma u górników pracujących w podziemnych kopalniach węgla
- 308 Rak płuc będący następstwem wdychania pyłu azbestowego
- 309 Dolegliwości oskrzelowo-płucne wywołane przez pyły lub dymy z aluminium lub jego związków
- 310 Dolegliwości oskrzelowo-płucne wywołane przez pyły z żużli zasadowych

4. Choroby zakaźne i pasożytnicze

- 401 Choroby zakaźne lub pasożytnicze przenoszone na człowieka przez zwierzęta lub szczątki zwierząt
- 402 Tężec
- 403 Bruceloza
- 404 Wirusowe zapalenie wątroby
- 405 Gruźlica
- 406 Pełzakowica
- 407 Inne choroby zakaźne spowodowane pracą związaną z zapobieganiem chorobom, opieką zdrowotną, pomocą domową i innymi porównywalnymi działaniami, w przypadku których udowodniono ryzyko zakażenia
- 408 COVID-19 spowodowany pracą związaną z zapobieganiem chorobom, opieką zdrowotną i społeczną oraz pomocą domową lub, w kontekście pandemii, w sektorach, w których występuje ognisko epidemiczne w ramach działalności wiążącej się z udokumentowanym ryzykiem zakażenia.

5. Choroby spowodowane przez następujące czynniki chemiczne:

- 502.01 Zaćmy spowodowane promieniowaniem cieplnym
- 502.02 Dolegliwości błony spojówkowej po narażeniu na promieniowanie ultrafioletowe
- 503 Niedosłuch lub głuchota spowodowane hałasem
- 504 Choroby spowodowane podwyższeniem lub obniżeniem ciśnienia atmosferycznego
- 505.01 Choroby dłoni i nadgarstków wywołane drganiami mechanicznymi
- 505.02 Obrzęki naczynioruchowe spowodowane wibracjami mechanicznymi
- 506.10 Choroby torebek stawowych spowodowane ciśnieniem
- 506.11 Zapalenie kaletki maziowej przedrzepkowej i podrzepkowej

- 506.12 Zapalenie kaletki maziowej wyrostka łokciowego
 - 506.13 Zapalenie kaletki maziowej stawu ramiennego
 - 506.21 Choroby spowodowane przeciążeniem pochewek ścięgniastych
 - 506.22 Choroby spowodowane przeciążeniem ościęgien
 - 506.23 Choroby spowodowane przeciążeniem przyczepów mięśni i ścięgien
 - 506.30 Uszkodzenia łąkotki w następstwie długotrwałej pracy w pozycji klęczącej lub kucznej
 - 506.40 Porażenie nerwów pod wpływem ciśnienia
 - 506.45 Zespół cieśni nadgarstka
 - 507 Oczopląs górników
 - 508 Choroby spowodowane promieniowaniem jonizującym
-

ZAŁĄCZNIK II

Dodatkowy wykaz chorób, co do których istnieje podejrzenie, że są pochodzenia zawodowego, które powinny podlegać obowiązkowi zgłoszenia i które można uwzględnić na późniejszym etapie pod kątem włączenia ich do załącznika I do europejskiego wykazu chorób zawodowych

2.1 Choroby spowodowane przez następujące czynniki:

- 2.101 Ozon
- 2.102 Węglowodory alifatyczne inne niż te, o których mowa w pozycji 1.116 załącznika I
- 2.103 Difenyl
- 2.104 Dekalina
- 2.105 Kwasy aromatyczne – bezwodniki aromatyczne lub ich pochodne fluorowcowane
- 2.106 Eter difenyłu
- 2.107 Tetrahydrofuran
- 2.108 Tiofen
- 2.109 Metakrylonitryl
- 2.110 Acetonitryl
- 2.111 Tirole
- 2.112 Merkaptany i tioetery
- 2.113 Tal lub jego związki
- 2.114 Alkohole lub ich pochodne fluorowcowane niewymienione w pozycji 1.118 załącznika I
- 2.115 Glikole lub ich pochodne fluorowcowane niewymienione w pozycji 1.119 załącznika I
- 2.116 Etery lub ich pochodne fluorowcowane niewymienione w pozycji 1.120 załącznika I
- 2.117 Ketony lub ich pochodne fluorowcowane niewymienione w pozycji 1.121 załącznika I
- 2.118 Estry lub ich pochodne fluorowcowane niewymienione w pozycji 1.122 załącznika I
- 2.119 Furoaldehyd
- 2.120 Tiofenole lub ich odpowiedniki lub ich pochodne fluorowcowane
- 2.121 Srebro
- 2.122 Selen
- 2.123 Miedź
- 2.124 Cynk
- 2.125 Magnez
- 2.126 Platyna
- 2.127 Tantal
- 2.128 Tytan
- 2.129 Terpeny
- 2.130 Borany
- 2.140 Choroby powodowane przez wdychanie pyłu z masy perłowej
- 2.141 Choroby spowodowane przez substancje hormonalne
- 2.150 Próchnica zębów związana z pracą w przemyśle czekoladowym, cukrowniczym i mącznym
- 2.160 Ditlenek krzemu

2.170 Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne nieujęte pod innymi pozycjami

2.190 Dimetyloformamid

2.2 Choroby skóry spowodowane przez substancje i czynniki nieujęte pod innymi pozycjami

2.201 Nieuznane w załączniku I alergiczne i niealergiczne dolegliwości skórne

2.3 Choroby spowodowane przez substancje i czynniki nieujęte pod innymi pozycjami

2.301 Włóknienie płuc spowodowane metalami nieobjętymi europejskim wykazem chorób zawodowych

2.303 Dolegliwości i nowotwory oskrzelowo-płucne związane z narażeniem na:

- sadzę,
- smołę,
- asfalt,
- pak,
- antracen lub jego związki,
- oleje mineralne i pozostałe oleje.

2.304 Dolegliwości oskrzelowo-płucne spowodowane przez włókna mineralne wytworzone przez człowieka

2.305 Dolegliwości oskrzelowo-płucne spowodowane przez włókna syntetyczne

2.307 Dolegliwości oddechowe, w szczególności astma, spowodowane przez substancje drażniące niewymienione w załączniku I

2.308 Rak krtani będący następstwem wdychania pyłu azbestowego

2.4 Choroby zakaźne i pasożytnicze niewymienione w załączniku I

2.401 Choroby pasożytnicze

2.402 Choroby tropikalne

2.5 Choroby wywołane przez czynniki fizyczne

2.501 Złamanie awulsyjne (z pociągania) wyrostków kolczystych kręgów związane z przeciążeniem

2.502 Choroby krążków międzykręgowych lędźwiowego odcinka kręgosłupa spowodowane przewlekłym ogólnym działaniem drgań mechanicznych w kierunku pionowym

2.503 Guzki na strunach głosowych spowodowane stałym wysiłkiem głosowym związanym z pracą

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)